

Parter i hovedsagen

Sagsøger: CV

Sagsøgt: DU

Konklusion

Artikel 10 i Rådets forordning (EF) nr. 2201/2003 af 27. november 2003 om kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser i ægteskabssager og i sager vedrørende forældreansvar og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1347/2000 og artikel 3 i Rådets forordning (EF) nr. 4/2009 af 18. december 2008 om kompetence, lovvalg, anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser og samarbejde vedrørende underholdspligt skal fortolkes således, at i en sag som den i hovedsagen omhandlede, hvori et barn, der havde sit sædvanlige opholdssted i en medlemsstat, er blevet fjernet ulovligt af en af sine forældre til en anden medlemsstat, har retterne i denne anden medlemsstat ikke kompetence til at træffe afgørelse om en anmodning om forældremyndigheden over eller om fastsættelse af et underholdsbidrag til det pågældende barn, når der ikke foreligger nogen oplysninger om, at den anden forælder har affundet sig med fjernelsen af barnet eller har indgivet en anmodning om tilbagegivelse af det.

⁽¹⁾ EUT C 152 af 30.4.2018.

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Fővárosi Ítéltábla (Ungarn) den 18. januar 2018 —
Ottília Lovasné Tóth mod ERSTE Bank Hungary Zrt.**

(Sag C-34/18)

(2018/C 240/13)

Processprog: ungarsk

Den forelæggende ret

Fővárosi Ítéltábla

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Ottília Lovasné Tóth

Sagsøgt: ERSTE Bank Hungary Zrt.

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal punkt 1, litra q), i bilaget til direktiv [93/13]⁽¹⁾ fortolkes således, at det som EU-retlig bestemmelse med rang af en ufravigelig retsgrundsætning generelt forbyder en långiver — og gør det unødvendigt at foretage yderligere undersøgelser heraf — at pålægge en debitor, som anses for at være forbruger, et kontraktvilkår, enten i form af et generelt vilkår eller et vilkår, der ikke har været genstand for individuel forhandling, som har til formål eller virkning, at bevisbyrden vendes om?
- 2) Såfremt det er nødvendigt at foretage en bedømmelse af kontraktvilkårets formål eller virkning på grundlag af punkt 1, litra q), i bilaget til direktiv [93/13], er det da muligt at fastslå, at et kontraktvilkår er til hinder for udøvelsen af forbrugernes rettigheder, når
  - det giver en debitor, som anses for at være forbruger, rimelig grund til at tro, at vedkommende skal opfylde aftalen i sin helhed, herunder samtlige kontraktvilkår, på den måde og i det omfang, som er fastsat af långiveren, også selv om debitoren er af den opfattelse, at den af långiveren krævede ydelse ikke er helt eller delvist eksigibel, eller
  - dets virkning består i at begrænse eller udelukke forbrugernes adgang til at bilægge tvister på grundlag af en rimelig forhandling, for så vidt som det er tilstrækkeligt for långiveren at påberåbe sig dette kontraktvilkår for at anse tvisten for afgjort?

- 3) Såfremt der skal tages stilling til, om de kontraktvilkår, der er opregnet i bilaget til direktiv [93/13], er urimelige i lyset af de fastlagte kriterier i direktivets artikel 3, stk. 1, er kravet i samme direktivs artikel 5 om en klar og forståelig affattelse da opfyldt, når et kontraktvilkår, som har indvirkning på forbrugerens beslutninger vedrørende aftalens opfyldelse, bilæggelsen af tvister med långiveren ad retslig eller udenretslig vej eller udøvelsen af rettigheder, ganske vist er affattet på en grammatisk klar måde, men alligevel afføder retsvirkninger, som alene kan fastslås ved en fortolkning af nationale bestemmelser, hvorom der på tidspunktet for aftalens indgåelse ikke fandtes nogen ensartet retspraksis, ligesom der heller ikke i de efterfølgende år har fundet nogen konkretisering af denne retspraksis sted?
- 4) Skal punkt 1, litra m), i bilaget til direktiv [93/13] fortolkes således, at et kontraktvilkår, som ikke har været genstand for individuel forhandling, ligeledes kan være urimeligt, såfremt det giver den part, der har kontraheret med forbrugeren, beføjelse til ensidigt at afgøre, om forbrugerens opfyldelse er i overensstemmelse med aftalen, og såfremt forbrugeren anerkender at være bundet heraf, selv inden nogen af de kontraherende parter har foretaget nogen opfyldelse?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 93/13/EØF af 5.4.1993 om urimelige kontraktvilkår i forbruger aftaler (EFT L 95, s. 29, og berigtigelse i EFT L 137, s. 13).

**Appel iværksat den 22. februar 2018 af Tulliallan Burlington Ltd til prøvelse af dom afsagt af Retten
(Tredje Afdeling) den 6. december 2017 i sag T-120/16 — Tulliallan Burlington Ltd mod Den
Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret**

(Sag C-155/18 P)

(2018/C 240/14)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Tulliallan Burlington Ltd (TBL)(ved Barrister A. Norris)

De andre parter i appelsagen: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret og Burlington Fashion GmbH

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Ophævelse af Rettens dom, hvori denne afviste klagen fra Tulliallan Burlington Ltd (TBL) fra appelkammeret.
- Annullation af afgørelsen fra appelkammeret [eller subsidiært hjemvises sagen til Retten, således at denne kan træffe afgørelse i overensstemmelse med Domstolens afgørelse].
- Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) og Burlington Fashion GmbH tilpligtes at betale TBL's omkostninger i forbindelse med denne appel.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanten (TBL) har appelleret Rettens dom på grundlag af, at Retten har begået følgende retlige fejl:

- 1) Anbringende om tilsidesættelse af artikel 8, stk. 5, EUTMR ⁽¹⁾

a) Retten begik en fejl, da den ikke fastslog noget i forbindelse med »link«.